

Małgorzata Gorzałczyńska-Koczkodaj, Rafał Koczkodaj

System bankowy w Polsce w kontekście utworzenia Europejskiej Unii Bankowej

Ekonomiczne Problemy Usług nr 115, 85-97

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

MAŁGORZATA GORZAŁCZYŃSKA-KOCZKODAJ

Uniwersytet Szczeciński

RAFAŁ KOCZKODAJ

Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu

SYSTEM BANKOWY W POLSCE W KONTEKŚCIE UTWORZENIA EUROPEJSKIEJ UNII BANKOWEJ

Streszczenie

Zintegrowane ramy finansowe, które są fundamentem stworzenia unii bankowej w Europie, mają składać się z jednolitego europejskiego systemu nadzoru bankowego, europejskiego systemu gwarantowania depozytów, europejskiego systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Przystąpienie do unii bankowej oznacza dla banków komercyjnych polskiego sektora bankowego duże szanse, takie jak wzrost bezpieczeństwa systemowego czy wzrost stabilności finansowej w Eurolandzie oraz całej Unii Europejskiej. Unia bankowa z założenia główny nacisk swojej działalności nadzorczej ma położyć na funkcjonowanie największych europejskich instytucji bankowych. Z tego powodu oddziaływanie bezpośrednie na polski system bankowy będzie ograniczone, ale poprzez powiązania właścicielskie, działalność polskich banków będzie również uzależniona od decyzji w ramach nowych struktur nadzorczych.

Słowa kluczowe: banki, unia bankowa, nadzór bankowy, normy ostrożnościowe

Wprowadzenie

Ostatni kryzys gospodarczy i fiskalny ukazał słabość europejskiego systemu bankowego i przedstawił jego niską wytrzymałość na wstrząsy. Aby w przyszłości takie zdarzenie nie miało miejsca, Unia Europejska postanowiła stworzyć i wdrożyć taką koncepcję, która w przyszłości zapobiegnie wystąpieniu podobnego kryzysu finansowo-bankowego. Celem artykułu jest przedstawienie potencjalnych skutków wprowadzenia instytucji unii bankowej w Unii Europejskiej oraz ocena sytuacji w polskim systemie bankowym w kontekście ewentualnego objęcia go integrowanym nadzorem bankowym w Unii Europejskiej. W jakim stopniu konieczność stworzenia takiej instytucji będzie pozytywna dla bankowości w Polsce?

1. Założenia unii bankowej w Unii Europejskiej

W okresie tworzenia strategii, która miała pomóc UE wyjść z kryzysu, dużego znaczenia nabrały postulaty o wspólnym nadzorze nad bankami. Dotychczasowe działania wzmacniające system bankowy, między innymi utworzenie Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego, nie były wystarczające. Dlatego w celu wdrożenia długofalowego projektu integracji gospodarczej i budżetowej zaproponowano koncepcję tzw. unii bankowej.

23 maja 2012 roku po raz pierwszy, na nieformalnym posiedzeniu Rady Europejskiej, przewodniczący komisji J.M. Barroso przedstawił koncepcję utworzenia unii bankowej – zintegrowanych ram finansowych.

28–29 czerwca 2012 roku na szczycie Rady Europejskiej Herman van Rompuy wraz z przewodniczącym Komisji i Eurogrupy oraz prezesem EBC, przedstawiła sprawozdanie *W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej*, w której określono cztery filary przyszłej Unii Gospodarczej i Walutowej. Filary te to:

- a) zintegrowane ramy finansowe,
- b) zintegrowane ramy budżetowe,
- c) zintegrowane ramy polityki gospodarczej
- d) zapewnienie niezbędnej demokratycznej legitymacji.

Rys. 1. Zintegrowane ramy działania unii bankowej w Europie

Źródło: opracowanie własne.

We wprowadzeniu jednolitego europejskiego systemu nadzoru bankowego (*Single Supervisory Mechanism – SSM*), zaangażowany miał być Europejski Bank Centralny, jako organ nadzorczy, państwa członkowskie należące do strefy euro i pozostałe państwa należące do UE, jeżeli przystąpiły do SSM na zasadach bliskiej współpracy. W tym zakresie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego koordynowałby współpracę pomiędzy nadzorami krajów należących do SSM i pozostającymi poza systemem. Znaczącym elementem prowadzenia nadzoru byłaby harmonizacja regulacji i norm nadzorczych, takich jak wdrożenie aktów ustawodawczych odnoszących się do wymogów kapitałowych.

We wrześniu 2012 roku Komisja przedstawiła plan działania na rzecz unii bankowej i dwa projekty rozporządzeń, które dotyczyły jednolitego mechanizmu nadzorczego dla banków należących do strefy euro z priorytetowymi uprawnieniami EBC. Szczególne zadania powierzone EBC dotyczyły polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi.

Koncepcja unii bankowej powstała w reakcji na globalny kryzys finansowy w celu zapewnienia stabilności finansowej w krajach strefy euro. Znaczącym założeniem unii bankowej jest obowiązkowe uczestnictwo w niej krajów, które należą do strefy euro. Natomiast kraje poza nią, np. Polska, będą mogły przystąpić do unii bankowej jako członek stowarzyszony¹.

¹ Narodowy Bank Polski, *Czy nowy nadzór spełnia swoje zadania? Zmiany w nadzorze finansowym w Europie oraz ich konsekwencje dla polski*, NBP, Warszawa 2013.

Koncepcja unii bankowej, oprócz stworzenia jednolitego europejskiego systemu nadzoru bankowego, zakłada stworzenie instytucji naprawczej. Zadaniem jej ma być działalność naprawcza i kontrolowana likwidacja banków na wypadek wystąpienia kolejnego kryzysu. Istotnym aspektem powołania danej instytucji jest chęć zapewnienia ochrony podatnikom strefy euro przed rekapitalizacją zagrożonych upadkiem banków. Do zadań instytucji należeć będzie zgromadzenie odpowiednich funduszy na przeprowadzenie postępowania upadłościowego banków strefy euro. Oznacza to, że zgromadzone środki nie będą polisą ubezpieczeniową banków, ale umożliwią przeprowadzenie postępowania upadłościowego w sposób kontrolowany i zostaną przeznaczone na pokrycie kosztów postępowania naprawczego.

Koncepcja unii bankowej przewiduje również powstanie scentralizowanego systemu gwarantowania depozytów. Projekt ten zakłada zharmonizowanie regulacji i systemu działania gwarancji depozytów do 100 tysięcy euro we wszystkich krajach Unii Europejskiej. Dzięki temu będzie możliwe zapewnienie równych warunków konkurencji w sektorze finansowym oraz zabezpieczy to przed rozprzestrzenianiem szoków finansowych pomiędzy krajami UE².

2. Konsekwencje przystąpienia Polski do unii bankowej dla polskiego systemu bankowego

W Polsce sektor banków komercyjnych jest obecnie bezpieczny, rentowny oraz dobrze rozwinięty. Odnośnie struktury własnościowej, większość kapitału to kapitał zagraniczny, głównie z państw Unii Gospodarczej i Walutowej. Pomimo wahań na rynku finansowym polski sektor bankowy pozostał stabilny i zyskowy.

W porównaniu do innych dużych gospodarek, polski sektor bankowy zarówno w odniesieniu do wskaźnika wypłacalności, jak i współczynnika Tier 1 oraz rentowności jest na dobrym poziomie.

Przystąpienie do unii bankowej oznacza dla banków komercyjnych polskiego sektora bankowego duże szanse, takie jak wzrost bezpieczeństwa systemowego czy wzrost stabilności finansowej w Eurolandzie oraz całej Unii Europejskiej.

² Z. Szpringer, *Unia bankowa*, „Infos” 18.04.2013.

Wzrost bezpieczeństwa finansowego zapewniony zostanie przez nadzór, który będzie miał możliwość kontrolowania działalności dużych grup bankowych w skali całej strefy euro, a nawet całej Unii Europejskiej. Dzięki temu nie będzie możliwości ucieczki przed nadzorcą z kraju do kraju, gdzie nadzór może być łagodniejszy niż w innym państwie. Zaprzestanie się lekceważenia zasad ostrożności w jednych państwach, ryzykując licencję bankową tamtejszej spółki-córki, a nie całej grupy. W unii bankowej rozliczenia grup bankowych z posiadanego płynnego kapitału dokonywałoby się w skali całej Unii, co oznaczałoby, że niedobór środków w jednym kraju można by pokryć nadwyżką występującą w innym kraju.

Po przystąpieniu do unii bankowej zwiększy się stabilność systemu finansowego, sprzyjająca wzrostowi gospodarczemu państw strefy euro, z którymi nasz kraj ma liczne kontakty handlowe.

Kolejną korzyścią byłoby to, iż Polska będzie miała jednego partnera jako instytucję nadzorującą system bankowy – EBC, który lepiej rozumie ryzyko systemowe w skali całej Unii oraz jest w mniejszym stopniu podatny na naciski polityczne w danym kraju³.

Istotnym aspektem przed ewentualnym wstąpieniem Polski do unii bankowej jest spór pomiędzy krajami macierzystymi a goszczącymi, dotyczący zasad funkcjonowania unii w tych krajach. Pomimo, iż państwa spoza strefy euro nie będą zależne od mechanizmu jednolitego nadzoru bankowego EBC, powstała unia bankowa będzie wpływała na banki krajów niebędących członkami obszaru euro. Będzie się to dokonywało poprzez stosunki własnościowe, banki-córki, banki-filie, banki w jednej grupie bankowej. Dodatkowo również będzie funkcjonował nowy nadzór EBC głównie wobec banków-filii. W tym wypadku nadzór może przenieść się ze stolicy państwa, które nie należy do strefy euro, do EBC. Wpływ dokonywał się będzie również poprzez dokapitalizowanie filii banków lub banków-córek, jak również poprzez wycofanie kapitału z danych banków w celu stabilizacji własnej pozycji lub stabilizacji waluty euro. Możliwość realokacji depozytów bankowych przez firmy lub obywateli państw nienależących do strefy euro do banków działających w tym obszarze, które będą objęte gwarancjami nowego funduszu ratunkowego obszaru euro, którym będzie

³ K. Waliszewski, *Koncepcje unii bankowej – szanse i zagrożenia dla sektora banków komercyjnych w Polsce*, www.credit-expert.pl/uploads/Koncepcjauniiibankowej.pdf (15.05.2014).

Europejski Mechanizm Stabilizacji, również daje możliwość unii bankowej i wpływania na banki krajów spoza strefy euro.

Odnosnie banków, które są kontrolowane przez kapitał zagraniczny, istnieje ryzyko spadku efektywności w procesie komunikacji pomiędzy krajowym nadzorem a nadzorem kraju macierzystego, który w unii bankowej będzie powiększony o EBC. W tym wypadku nie będzie możliwa korespondencja pomiędzy nadzorami poszczególnych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Relacje pomiędzy nadzorem w strefie euro a nadzorem krajowym będą określane przez wspólne unijne regulacje i opierać się będą na wspólnych zasadach nadzorczych. Mechanizm egzekwowania przez EBC nadzoru spraw, które dotyczyć będą krajów spoza strefy euro, będzie musiał być zgodny z decyzjami podjętymi na forum Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

Koncepcja unii bankowej względem państw spoza obszaru euro wiąże się z zagrożeniem ograniczenia transgranicznej działalności banków krajów strefy euro w krajach, które są poza wspólnym nadzorem. Zagrożeniem koncepcji unii bankowej dla państw spoza strefy euro jest również ograniczone zaufanie rynków finansowych do państw znajdujących się poza systemem, które powoduje niższą rentowność emitowanych przez nie dłużnych papierów wartościowych. Skutkiem tego, państwa poza wspólnymi mechanizmami integracyjnymi są mniej wiarygodne dla zagranicznych inwestorów, dlatego będą więcej płaciły inwestorom za emitowane papiery dłużne.

Obecny stan własnościowego sektora bankowego wskazuje na to, że w razie wystąpienia potrzeby, Polska będzie ponosiła koszty ratowania central naszych banków w strefie euro⁴.

Tabela 1

Główni udziałowcy banków w polskim systemie bankowym w 2011 roku

Bank	Aktywa (mld zł)	Główny udziałowiec	Odsetek akcji w posiadaniu głównego udziałowca (%)	Kraj pochodzenia
PKO BP	187	Skarb Państwa	31,0	Polska
PEKAO	146	UniCredit	50,0	Włochy

⁴ W. Orłowski, *Europejska unia bankowa*, „Polityka” 16.10.2012.

Bank	Aktywa (mld zł)	Główny udziałowiec	Odsetek akcji w posiadaniu głównego udziałowca (%)	Kraj pochodzenia
BZWBK	101	Banco Santander	70,0	Hiszpania
BRE (mBank, Multibank)	99	CommerzBank	70,0	Niemcy
ING	70	ING	75,0	Holandia
Raiffeisen Bank	53	Raiffeisen	100,0	Austria
Getin Holding	52	Leszek Czarnecki	55,0	Polska
Bank Millennium	50	Banco Comercial Portugues	65,0	Portugalia
BGK	48	Skarb Państwa	100,0	Polska
Bank Handlowy	37	Citigroup	75,0	USA
BPH	38	General Electric	89,0	USA
BGŻ	33	Rabobank	60,0	Holandia
BOŚ	17	Skarb Państwa	56,0	Polska

Źródło: www.nbp.pl (20.01.2014).

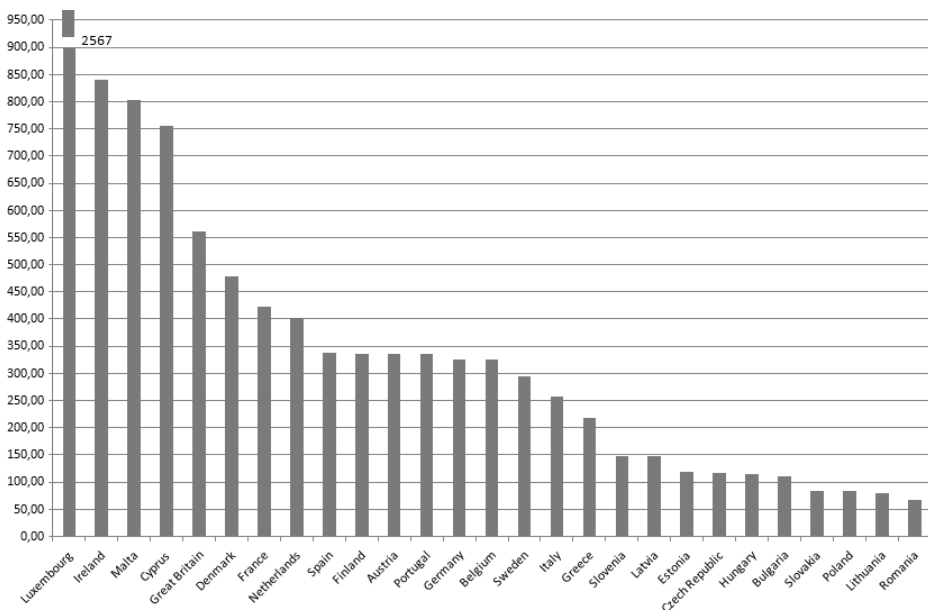
Jest to jeden z powodów, dla których Polska powinna przystąpić do unii bankowej. Skoro duże banki europejskie, będące właścicielami banków polskich, będą objęte zintegrowanym systemem nadzoru bankowego, to system ten będzie również wpływał pośrednio na polski system bankowy. Dlatego istotne jest uczestnictwo w strukturach unijnych z możliwością wpływania na decyzje podejmowane na szczeblu europejskim i ochrony interesów polskich banków.

3. Sytuacja w polskim systemie bankowym na tle banków z obszaru Unii Europejskiej

Banki w wielu krajach Unii Europejskiej przyczyniły się w ostatnich latach do kłopotów i ogromnych kosztów. Doprowadziły Irlandię do gigantycznego kryzysu, były współodpowiedzialne za „bańkę” na hiszpańskim rynku nieruchomości, pograżyły także Cypr. Co gorsza, także inne państwa, które nie wpadały w aż tak poważne tarapaty, miały swoje własne problemy. Holendrzy i Belgowie musieli ratować Fortis, Niemcy – Hypo Real Estate, a Brytyjczycy – kilka dużych instytucji takich jak Lloyds. W tym kontekście polski sektor bankowy okazał się jednym z najzdrowszych i najstabilniejszych w całej Unii.

Aktywa banków w strefie euro sięgają 350% jej PKB, a w wielu krajach znacznie tę relację przekraczają. Największym problemem są właśnie największe banki, których upadek zagrażałby całemu systemowi finansowemu. To one, „za duże by upaść” (TBTF) lub „zbyt ważne by upaść” (TITF), korzystają ze

swojej uprzywilejowanej pozycji, uzyskując niższe koszty finansowania. Europa, w większym stopniu niż reszta świata, polega na finansowaniu gospodarki przez banki, dlatego ważna jest ich stabilność. 10 największych banków w UE utrzymuje aktywa warte 122% unijnego PKB⁵. W tym kontekście sytuacja w naszym kraju, ukazująca zależność pomiędzy aktywami polskiego systemu bankowego i PKB jest znacznie bezpieczniejsza (zgodnie z danymi z NBP udział wynosi 84%).

Rys. 2. Udział aktywów banków w PKB poszczególnych krajów europejskich w 2011 roku (w %)

Źródło: opracowanie własne na podstawie Raportu Komisji Europejskiej nt. stabilności finansowej z dn. 25.04.2013.

Z powyższego zestawienia wynika, że najmniej niebezpieczną sytuację mają kraje ze względnie najmniej rozwiniętym systemem bankowym. W krajach wysoko rozwiniętych, największych w Unii Europejskiej, udział aktywów

⁵ Raport Komisji Europejskiej nt. stabilności finansowej z dn. 25.04.2013 roku.

banków w PKB jest 3–4 razy większy. Relacja ta najmniej bezpieczna z punktu widzenia udziału systemu bankowego w PKB, jest w najmniejszych krajach, o stosunkowo niskim PKB.

Drugim ważnym aspektem bezpiecznego funkcjonowania systemu bankowego jest zachowanie norm ostrożnościowych na odpowiednim poziomie. 26 czerwca 2013 roku Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie i dyrektywę dotyczące wymogów kapitałowych dla banków. Minimalny wymagany poziom współczynnika wypłacalności ustalony jest na poziomie 8%.

W poszczególnych krajach europejskich poziom tego współczynnika w latach 2008, 2010 i 2012 kształtował się następująco:

Tabela 2

Współczynnik wypłacalności Tier 1 w Europie w latach 2008, 2010 i 2012

	2008	2010	2012		2008	2010	2012
Austria	7,9	10,0	11,3	Irlandia	8,0	7,7	14,9
Belgia	10,8	14,1	14,8	Włochy	6,9	8,8	10,7
Bułgaria	13,0	16,5	14,6	Litwa	10,8	8,9	12,0
Cypr	8,1	10,7	4,1	Luksemburg	10,4	17,6	21,2
Czechy	16,3	19,1	15,9	Łotwa	7,5	10,0	11,7
Niemcy	8,8	11,3	13,8	Malta	11,8	13,3	12,7
Dania	10,4	15,1	17,3	Holandia	9,6	11,8	12,1
Estonia	17,0	20,0	18,7	Polska	10,5	11,5	12,0
Hiszpania	8,1	9,6	9,7	Portugalia	6,2	7,9	11,0
Finlandia	13,2	13,5	14,8	Rumunia	17,1	17,3	18,5
Francja	8,4	10,7	13,3	Szwecja	7,8	10,5	11,2
W. Brytania	7,6	10,5	11,5	Słowenia	8,7	8,3	9,1
Grecja	8,5	11,3	7,5	Słowacja	21,9	19,2	16,3
Węgry	13,5	14,1	15,5				

Źródło: opracowanie własne na podstawie <http://www.eba.europa.eu/supervisory-convergence/supervisory-disclosure/aggregate-statistical-data> (12.05.2014).

Podczas gdy jeszcze w 2008 roku aż w 13 państwach poziom współczynnika wypłacalności kształtował się poniżej lub na granicy zakładanego minimum, to już w 2012 roku tylko dwa państwa – Grecja i Cypr – miały w tym obszarze problem. Polski system bankowy pod tym względem jest stabilny i funkcjonuje na bezpiecznym poziomie kapitałowym w całym analizowanym okresie.

Mimo iż banki w Europie Środkowej, w tym w Polsce, stale zwiększają swoje aktywa, to w porównaniu z konkurentami z Zachodu wciąż instytucje te są dużo mniejsze. Aktywa wszystkich 200 największych banków w Europie Środkowej to dziś mniej więcej tyle, ile wynoszą aktywa tylko jednego dużego banku zachodnioeuropejskiego. Majątkiem około biliona euro zarządza np. holenderska grupa ING czy włoski UniCredit. Natomiast największe banki na kontynencie, takie jak Deutsche Bank czy BNP Paribas to instytucje, z których każda z osobna ma dwa razy tyle aktywów, co wszystkie banki środkowoeuropejskie razem.

Tabela 3

Wielkość polskich banków na tle ich inwestorów strategicznych
– wybrane dane wg stanu na 06.2013 (mln EUR)

	Aktywa	Kredyty	Depozyty	Zatrudnienie	Kapitał własny	Współ. wypłacalności	Współ. Tier 1	Wynik netto
Banki notowane na GPW								
PKO BP	45 757	36 091	34 110	27 794	5 463	13,5	12,5	368
Bank Pekao	34 807	24 218	25 154	19 705	5 144	19,3	18,5	337
BRE Bank	24 984	16 033	13 004	7 845	2 236	18,2	13,1	143
Bank Zachodni WBK	23 394	16 926	17 220	8 295	3 058	14,3	x	190
ING Bank Śląski	18 881	12 015	14 300	8 654	1 878	15,8	15,8	114
Getin Noble Bank	14 608	11 949	12 024	6 402	1 102	12,2	x	39
Bank Millennium	13 190	9 992	10 205	5 900	1 154	14,8	13,3	61
Bank Handlowy w Warszawie	10 684	4 179	5 726	4 796	1 617	17,5	x	157
Bank Gospodarki Żywnościowej	8 472	6 259	6 158	5 637	799	11,9	x	20
Bank BPH	7 945	6 119	3 078	5 555	1 121	15,1	11,7	21
Nordea Bank Polska	7 692	6 420	3 249	1 979	534	13,5	x	3
Alior Bank	5 317	4 231	4 398	5 720	550	14,4	12,5	41
BNP Paribas Bank Polska	4 819	4 199	2 211	2 757	403	11,8	9,1	12
Bank Ochrony Środowiska	4 069	2 715	2 959	1 933	336	14,1	10,8	9

	Aktywa	Kredyty	Depozyty	Zatrudnienie	Kapitał własny	Współ. wypłacalności	Współ. Tier 1	Wynik netto
Inwestorzy dominujący/strategiczni								
Deutsche Bank	1 909 879	392 758	553 844	100 654	57 735	19,3	17,3	1 985
BNP Paribas	1 861 338	650 477	554 198	188 551	93 946	15,2	13,6	3 347
Credit Agricole	1 784 905	324 492	470 775	79 282	45 664	15,0	10,0	1 165
Citigroup	1 448 700	520 742	721 589	253 000	152 115	16,2	13,2	6 088
Societe Generale	1 254 082	384 712	349 968	154 000	53 296	12,5	12,7	1 319
Banco Santander	1 223 118	726 007	571 815	186 785	81 394	11,1	12,0	2 255
ING Groep	1 143 598	x	470 955	82 643	56 016	16,9	14,4	2 592
UniCredit	889 632	539 300	359 155	150 787	65 153	15,1	11,9	810
Rabobank	698 388	485 299	339 844	59 506	40 658	18,7	16,9	1 085
Commerzbank	636 963	235 181	232 234	53 543	26 477	17,6	12,6	-51
Nordea Bank	621 896	343 181	196 268	29 255	27 871	13,3	14,8	1 566
General Electric	507 913	x	x	305 000	99 047	x	x	5 072
DNB ASA	318 456	169 462	125 773	13 016	16 637	12,4	11,1	928
Raiffeisen Bank International	130 306	81 942	66 575	59 393	10 429	15,1	10,9	277
Banco Commercial Portugues	83 944	61 400	47 464	18 792	3 417	13,5	11,9	-488

Źródło: www.nbp.pl (30.11.2013).

Wyraźnie uwypukła się duża dysproporcja w skali działalności polskich banków na tle ich inwestorów strategicznych. Unia bankowa z założenia główny nacisk swojej działalności nadzorczej ma położyć na funkcjonowanie największych europejskich instytucji bankowych. Z tego powodu oddziaływanie bezpośrednie na polski system bankowy będzie ograniczone, ale poprzez powiązania właścicielskie działalność polskich banków będzie również uzależniona od decyzji w ramach nowych struktur nadzorczych.

Podsumowanie

Powyższe rozważania na temat roli unii bankowej pokazują ważne znaczenie tego przedsięwzięcia dla systemu bankowego w Unii Europejskiej. Zintegrowany system nadzoru bankowego będzie miał pozytywny wpływ na stabi-

lizację i bezpieczeństwo funkcjonowania największych banków w Europie. Docelowo unia bankowa, poprzez stworzenie odpowiedniego funduszu, będzie mogła zapobiegać kryzysom w systemie finansowym wywołanym przez sektor bankowy, wprowadzając odpowiednie działania restrukturyzacyjne i porządkując proces likwidacji banków. Analizując udział aktywów banków w PKB poszczególnych krajów europejskich, widać, że niebezpieczeństwo negatywnego wpływu funkcjonowania systemu bankowego na cały rynek finansowy i sytuację gospodarczą kraju jest duże.

W polskim systemie bankowym tych niebezpieczeństw nie ma. Polski system nadzoru bankowego realizowany przez KNF funkcjonuje prawidłowo, dzięki czemu banki w Polsce działają stabilnie, mają odpowiednie poziomy kapitałów, a ich aktywa nie przewyższają całego PKB kraju. Można więc uznać, że unia bankowa dla polskiego systemu bankowego nie jest rozwiązaniem koniecznym i potrzebnym. Jednak patrząc na strukturę własnościową polskich banków i potencjalne problemy w systemach bankowych krajów, z których pochodzą inwestorzy strategiczni poszczególnych polskich banków, widać, że pośrednio funkcjonowanie unii bankowej będzie wpływało na decyzje związane z działalnością banków w Polsce. Dlatego uczestnictwo Polski w unii bankowej jako kraju współpracującego będzie konieczne i z punktu widzenia interesów polskiego systemu bankowego pozytywne.

Literatura

- Narodowy Bank Polski, *Czy nowy nadzór spełnia swoje zadania? Zmiany w nadzorze finansowym w Europie oraz ich konsekwencje dla polski*, NBP, Warszawa 2013.
- Orłowski W., *Europejska unia bankowa*, „Polityka” 16.10.2012.
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego I Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r.
- Szpringer Z., *Unia bankowa*, „Infos” 18.04.2013.
- Waliszewski K., *Koncepcje unii bankowej-szanse i zagrożenia dla sektora banków komercyjnych w Polsce*, www.credit-expert.pl/uploads/Koncepcjauniibankowej.pdf.
- www.nbp.pl.

POLISH BANKING SYSTEM IN THE CONTEXT OF THE CREATION OF A EUROPEAN BANKING UNION

Summary

An integrated financial framework, which are the foundation of the creation of a banking union in Europe, will consist of a unified European banking supervision system, a European deposit guarantee system, the European system of restructuring and orderly banks liquidation. Joining the banking union means a good chance for commercial banks Polish banking sector such as security of the system and increase financial stability in Euroland and the European Union. Banking Union is going to assume the main focus of its supervisory activity on the functioning of Europe's largest banking institutions. For this reason, the direct impact on the Polish banking system will be limited, but through ownership ties, the activities of Polish banks will also depend on the decision under the new supervisory structures.

Keywords: banks, European banking union, banking supervision, prudential standards

Translated by Maciej Gorzałczyński